

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Пазарджик, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Иванка Г. Илинова Гражданско дело № 20215200100730 по описа за 2021 година

Окръжен съд Пазарджик е сезиран с молба от Т-М.И.К.,ЕГН-*****, с постоянен адрес: гр. В., ***,против „КОС ХОЛ-1“ ЕООД, ЕИК 202325247, със седалище и адрес на управление: гр. Костандово, „Индустриална зона“ №1, представлявано от управителя Г. К. Х.,в която се твърди,че срещу нея е образувано изпълнително дело №20188870400683 по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, рег.№887 към КЧСИ, район на действие Окръжен съд -Пазарджик от вискателя „Уникредит Булбанк“ АД.

В хода на производството по посоченото изпълнително дело е насочено принудително изпълнение срещу ипотekiран в полза на банката-вискател недвижим имот собственост на ищцата, а именно:

Поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РА-18-1214 от 06.06.2018г на Изпълнителния директор на АГКК с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри от 13.10.2021г с площ 1416.000 кв. м., с адрес: гр.В. ул.***,с трайно предназначение на територията- урбанизирана с начин на трайно ползване – ниско застрояване до 10м. , номер по предходен; 8179, квартал: 440, парцел: V, при граници и съседи: ***,***,***,***,***,***,ведно с построената върху него сграда с идентификатор ***.1 , със застроена площ от 256 квадратни метра, брой етажи - 3, брой самостоятелни обекти - няма

данни, с предназначение - Жилищна сграда – еднофамилна .

По отношение на имота са проведени няколко публични продажби. Последната публична продажба се е състояла в периода от 06.09.2020г. до 06.10.2020 г., на която продаван отговорникът е обявен за купувач за сумата от 369 460.00 лева, която ищцата твърди, че не е внесена в законоустановения срок от обявяването му за купувач, което води на основание чл.496 ал.3 от ГПК до недействителност на публичната продажба и невъзможност на постановлението за възлагане да прехвърли правото на собственост, поради което и имотите са все още собственост на Т-М.И.К..

Въпреки това на 08.10.2020г. е издадено Постановление за възлагане, срещу което в законоустановения срок е подадена частна жалба, въз основа на която е образувано гражданско дело №767 от 2020г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, по което с Решение №260121 от 10.12.2020г., е потвърдено оспореното Постановление, в което производство съдът е разгледал законосъобразността на извършените до издаването на постановлението за възлагане действия, но не и въпросът за влизането му в сила, възможността това да се случи предвид спряното изпълнително производство и транслирането на правото на собственост.

Още преди подаването на жалбата против постановлението за възлагане, ищцата твърди, че е подала молба за обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл.424 от ГПК срещу вискателя по изпълнителното дело „Уникредит Булбанк“ АД за установяване, че не дължи вземанията по повод на които е образувано изпълнителното производство, по което е поискана обезпечителна мярка спиране на изпълнението до постановяване на окончателно решение по бъдещия иск с правно основание чл.424 от ГПК.

С Определение №260101/03.11.2020г. постановено по ч.гр.д. №746/2020 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик молбата ѝ е отхвърлена, но при последвалото обжалване пред Апелативен съд - Пловдив с Определение №260113 от 17.11.2020 г., постановено по в.ч.гр.д. №593 от 2020г. по описа на Апелативен съд - Пловдив е допуснато обезпечение на бъдещ иск и въз основа на него е издадена обезпечителна заповед за исканата мярка - спиране на изпълнението по изпълнително дело №683 от 2018г. по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, което е спряно преди произнасянето на Окръжен съд - Пазарджик по гр.д. №767 от 2020г. относно законосъобразността на

Постановлението за възлагане.Определението на Апелативен съд Пловдив е потвърдено с Определение №125 от 02.04.2021 г. постановено по ч.гр.д. №602/2021 г. по описа на ВКС.Твърди се,че иска по чл.424 от ГПК е предявен в дадения за това срок пред Окръжен съд гр.Пазарджик и е образувано и висящо към настоящия момент гр.д. №842 от 2020г.по описа на Окръжен съд - Пазарджик,поради което и обезпечителната сила на издадената обезпечителна заповед е запазена до приключването на съдебния спор.

Тъй като изпълнителното производство е спряно,съдебният изпълнител не е издал постановление за възлагане с означение за датата на влизането му в сила,тъй като същото при спряно изпълнително производство не може да се стабилизира,както и с означение за внесен местен данък за възмездно придобиване и с подпис на издателя съдебен изпълнител.

Макар и с невлязло в сила постановление за възлагане купувачът на публичната продан и ответник по настоящия иск,е вписал в Служба по вписванията - В. под акт №150 том 9 дв.вх.рег.2399 от 13.10.2021г. постановлението за възлагане като по този начин се легитимира като собственик на описания поземлен имот и сградата върху него.

Ищцата твърди,че е собственик на описания имот, тъй като ответникът не е придобил правото на собственост въз основа на издадено по изпълнително дело № 683 от 2018г по описа на ЧСИ Даскалов постановление за възлагане ,тъй като поради спирането на изпълнителното дело,по което е издадено постановлението за възлагане то не е влязло в сила,тъй като със спирането на производството по принудително изпълнение актът на съдебния изпълнител не може да се стабилизира и да прехвърли права,каквато е трайната съдебна практика на ВКС.

На следващо място постановлението за възлагане не е произвело транслативен ефект да прехвърли права, тъй като ответникът не е внесъл цената в определения за това срок,поради което и на основание чл.490 от ГПК проданта е недействителна на основание чл.496 ал.3 от ГПК.

С Определение от 06.01.2021г.съдията по вписванията е постановил отказ за вписване на постановлението за възлагане, който отказ е отменен с определение по в.ч.гр.д.№89 от 2021 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, което определение е постановено в охранително производство .

Твърди,че на основание чл.537 ал.2 от ГПК правото й на собственост е засегнато от вписаното в СВ - В. постановление за възлагане като то само формално /привидно/ прехвърля правото на собственост , тъй като този вписан в охранителното производство акт- постановление за възлагане, не е влезнало в сила поради спряното с обезпечителна заповед изпълнително производство под № 683 от 2018г по описа на ЧСИ Даскалов.

Твърди,че по този начин да се заобикаля постановеното с Определение №260113 от 17.11.2020г.,постановено по в.ч.гр.д.№593 от 2020г.по описа на Апелативен съд-Пловдив обезпечение в полза на ищцата за спиране на изпълнителното дело.

Сочи,че платените от ответника „Кос Хол-1“ ЕООД суми като цена за недвижимия имот не са разпределени от съдебния изпълнител, тъй като с Решение №260035 от 11.03.2021г.По описа на ПЛОВДИВСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД,втори граждански състав по в.гр.дело №132 по описа за 2021г.е отменено изготвеното от съдебния изпълнител разпределение на сумата, платена от ответника, като в съдебния акт са дадени следните изрични указания на съдебния изпълнител:Новото разпределение следва да бъде изготвено при възобновяване на спряното изпълнително производство,тъй като в резултат на допуснатото обезпечение то е спряно за обезпеченията с ипотека вземания,а разпределението е на постъпилата от публичната продан именно на ипотекирания имот сума“.

Следователно и към настоящия момент ответникът като купувач от публична продан не е платил цената за недвижимия имот,която да е достигнала до вискателя,от който купувачът на публична продан черпи права.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение,по силата на което да бъде установено със сила на пресъдено нещо по отношение на „КОС ХОЛ-1“ ЕООД, ЕИК 202325247 , че Т.-М. И. К. е собственик на описания по-горе недвижим имот.

Ищцата представя доказателства и формулира доказателствени искания.

От ответната страна е депозиран отговор на исковата молба,в която по допустимостта на предявената претенция ответникът предоставя на съда да

извърши преценка,а по отношение на основателността на иска оспорва същия изцяло.Твърди ,че постановлението за възлагане е влязло в сила и че тъй като купувач на имота на проведената публична продажба в срок е заплатил цената на същия по сметка на ЧСИ.Представя доказателства.

Като се запозна с и анализира събраните по делото доказателства ,за да се произнесе от фактическа страна съдът прие следното:

Ищцата,за установяване на правото си на собственост върху имота, представя като доказателство по делото нот.акт.№50,т.І,рег.№452,нот.д.№50 от 12.03.2003г. по описа на нотариус Георги Кръстев Халачев с №156 по регистъра на Нотариалната камара с район на действие Районен съд гр.В..От същия се установява,че ищцата е закупила процесния имот на 12.03.2003г.от „РОДОПИ-12“ ЕООД ,представявано при изповядане на сделката от едноличния собственик на капитала на дружеството К. М. К.,описан в акта като поземлен имот ,находящ се в строителните граници на гр.В.,с приложена регулация,с площ от 1520 кв.м.,представляващ парцел V ,отреден за имот пл. №1421 ,в кв.440по плана на гр.В. ведно с построената в имота до първа железобетонна плача жилищна сграда и всички подобрения в него.Данни за идентичност между имота предмет на цитирания по-горе нотариален акт и процесния имот се съдържат в представеното по делото удостоверение за данъчна оценка на по чл.264 ал.1 от ДОПК на л.10 от делото и в скиците издадени от Службата по геодезия,картография и кадастър –гр.Пазарджик на л.12 и 13 от делото,а същата и не се оспорва от ответната страна.

Представен като доказателство по делото е сключен между ищцата и К. М. К. брачен договор на 13.01.2011г.,АКт №7,т.І по описа на нотариус Симеон Даскалов,вписан под №541 в регистъра на Нотариалната камара и с район на действие РС гр.В..Акта е надлежно вписан в службата по вписванията гр.В. на 20.01.2011г.под №11,т.І.С договора съпрузите уреждат имуществените си отношения възникнали по време на заварения граждански брак,сключен на 30.11.2002г.като съгласно уговорката по чл.3 избират законовия режим на разделност и правата придобити през време на брака са лично притежание на съпруга,който ги е придобил.В чл.4 изрично е отбелязано,че процесния имот,закупен от ищцата с нот.акт №50/12.02.2003г.е лична собственост на съпругата Т. ИВ. К..

Не се спори между страните,а това се установява и от представените по

делото писмени доказателства, че изпълнително дело №20188870400683 по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, рег.№ 887 при КЧСИ е образувано по молба на вискателя „Уникредит Булбанк" АД, въз основа на изпълнителен лист, издаден по ЧГД №1103 от 2018г. по описа на Районен съд – В. срещу солидарните длъжници - „Булгарцвет-В.“ ЕООД, Т. ИВ. К. и „Родопи-12“ ЕООД - в ликвидация, за сумата от 168 301,45 евро - главница по Договор за банков кредит № 067/26.05.2008 г., както суми, представляващи договорна лихва, лихва върху просрочена главница, наказателна лихва, ведно със законната лихва върху главницата от 16.08.2018 година до изплащане на вземането, както и разноси в заповедното производство по реда на чл.417 от ГПК. Установява се, че изпълнението е насочено против процесния имот, ипотекиран в полза на вискателя с Договорна ипотека, учредена с нот. акт №47, т. III, рег. №2915, нот. д. №437 от 27.05.2008г., надлежно вписан в Служба по вписванията - гр. В. на 27.05.2008 г., под акт №88, том 1, № от дв. вх. рег. 763/27.05.2008 г.

Представено като доказателство по делото е постановление за възлагане от 08.10.2020г., с което имота е възложен на купувача на публична продан, проведена през времето от 06.09.2020г. до 06.10.2020г., при начална цена в размер на 369 300 лева, съставляваща 90 % от стойността на имота „Кос хол-1" ЕООД и предложена от купувача цена 369 300,00 лв. В постановлението е отразено, че купувачът е извършил плащания по специалната сметка на ЧСИ в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК" АД, ИВ АН ***, ВИС код ***, с титуляр ЧСИ Добромир Даскалов, рег. №887 при КЧСИ, по изп. дело № 20188870400683, както следва: платен задатък на 06.10.2020 г. в размер на 36 936,00 лв., и плащане на 08.10.2020г. в размер на 332 524,00 лв. - сума, представляваща остатък от предложената цена, след приспадане на внесения задатък.

Няма спор по делото, че постановлението за възлагане е обжалвано от тримата солидарни длъжници по реда на чл.435 ал.3 от ГПК като с решение, постановено на 10.12.2020г. по в.гр.д. №767/2020г. на ПОС и влязло в сила на същата дата като окончателно и неподлежащо на обжалване, съдът е отхвърлил жалбите като неоснователни.

Представено като доказателство по делото е определение на ПАС по в.ч.гр.дело №593/2020г., постановено от ПАС на 17.11.2020г., с което е

отменено определение на ПОС по гр.д.№746/2020г.и вместо това е допуснато обезпечение на бъдещ иск ,с налагане на обезпечителна мярка спиране на изпълнението по изп.дело № 683/2018г. по описа на ЧСИ рег.№887 като е определен едномесечен срок за предявяване на иска.Няма спор по делото ,че бъдещия иск е предявен пред ПОС ,а това се установява и от представената като доказателство по делото искова молба с печат на съда и отразена дата на входиране 14.12.2020г.

Постановлението за възлагане е вписано в службата по вписванията гр.В. след постановяване на определение №260367/25.02.2021г.от ПОС по ч.гр.д.№89/2021г.,с което по реда на чл.274 ал.1 т.2 от ГПК е отменен отказа на съдията по вписванията за вписване на постановлението ,обективиран в определение от 06.01.2021г.

С оглед на горното от правна страна съдът приема,че предявеният иск е процесуално допустим като съобразява актуалната практика на ВКС, обективирана в Решение №120 от 04.10.2021г.по гр.д.№3521/2019г.на ВКС,IV г.о.и споделя изцяло изложените от ВКС мотиви в цитираното решение.Налице е и правен интерес от търсената защита като положителна абсолютно задължителна процесуално правна предпоставка за предявяване на положителен установителен иск за собственост по чл.124 от ГПК доколкото ответникът извънсъдебно чрез вписването на постановлението за възлагане и в хода на съдебното производство оспорва правата на ищцата.

Предявен е иск за установяване на правото на собственост на ищцата върху процесния имот по отношение на ответника,чиито права на собственост като купувач на публична продан са оспорват на две основания-невлязло в сила постановление за възлагане и неплащане на цената на имота – чл.496 ал.2 и ал.3 от ГПК.

Правната квалификация на предявения иск по чл.124 ал.1 от ГПК във връзка с чл.496 ал.2 и ал.3 изр.1 предл. 2 от ГПК в тежест на ищцата е да докаже твърденията си,че е собственик на имота и че ответникът не е придобил права върху него,тъй като постановлението не е влязло и поради недействителност на продажбата заради невнесена в срок от купувача цена на имота.

С оглед заявената защитна позиция от страна на ответника в негова тежест е да докаже плащането на цената на имота в законния срок.

Предпоставките за уважаване на предявения иск не са налице.

Съдът приема за безспорно установено по делото, че ищцата е придобила правото на собственост върху процесния имот по силата на договор за покупко продажба през време на брака си, обективиран в нотариален акт №50 от 12.02.2003г. и брачен договор, сключен в предписаната от закона форма за валидност вкл. с нотариална заверка на подписите на съпрузите и съдържанието на договора. Съгласно чл.3 и 4 от последния и при условията на чл.38 и сл. от СК във вр.с чл.33 и пар.4 ал.1 от Преходните и заключителни разпоредба на СК, имота се явява изключителна собственост на ищцата.

Искът е неоснователен, тъй като съдът приема, че правото на собственост е преминало впоследствие в патримониума на друг правен субект. Установи се по безспорен и категоричен начин, че имота е ипотекиран за обезпечение на задължението на ищцата и други двама солидарно отговорни с нея длъжници по договор за банков кредит. Установи се, че банката кредитор се е снабдила с изпълнителен лист по реда на чл.417 от ГПК и по нейно искане е образувано изпълнително дело №20188870400683 по описа на ЧСИ Добромир Даскалов, рег.№ 887 при КЧСИ. Установи се, че ответникът е обявен за купувач на имота при проведена публична продажба.

Спорния момент е дали постановлението за възлагане е влязло в сила и дали цената е платена от купувача, които обстоятелства са въведени от ищцата като основания на предявения от нея иск.

Следва да се отговори и на двата въпроса положително.

Постановлението за възлагане е съставено от ЧСИ на 08.10.2020г. и в срока по чл.436 ал.1 от ГПК е било обжалвано от ищцата и другите двама солидарно отговорни длъжници, като с решение от 10.12.2020г. на ПОС по в.гр.д. №767/2020г. жалбата против постановлението за възлагане е отхвърлена като неоснователна. Решението като окончателно и неподлежащо на обжалване е влязло в сила в деня на постановяването му, след което е влязло в сила и постановлението за възлагане на имота.

Ищцата, твърдейки, че постановлението не е влязло в сила, неправилно се позовава на постановеното от ПАС на 17.11.2020г. Определение по в.ч.гр.д. №593, с което е допуснато обезпечение на бъдещ иск чрез спиране на изпълнението по изпълнително дело №20188870400683 по описа на ЧСИ

Добромир Даскалов. Действително определението е постановено преди решението на ПОС от 10.12.2020г., с което се стабилизира и влиза в сила постановлението за възлагане, но същото е влязло в сила след него, а именно на 02.04.2021г. с постановяване на определение №125 по ч.гр.д. №602 по описа на ВКС за 2021г., с което определението на ПАС не е допуснато до касационно обжалване. Ако определението, с което е допуснато обезпечението чрез спиране на изпълнението бе влязло в сила преди решението на ПОС по чл.435 ал.3 от ГПК, тогава срока за влизане в сила на постановлението, който е спрял да тече с подаване на жалбата против действията на ЧСИ, не би могъл да продължи да тече заради ефекта на обезпечението и тъй като същия е запазен и до момента заради предявения обезпечен иск, постановлението не би могло да влезе в сила на основание чл.61 ал.1 от ГПК. Точно в горната хипотеза, която в случая не е налице, е приложима и цитираната от ищцата съдебна практика Решение №56/24.04.2018 по дело №2339/2017 на ВКС, ГК, II г.о., както и сочената от съда практика, обективирана в Определение №103/27.02.2019 по дело №2920/2018 на ВКС, ГК, II г.о.

При това положение съдът приема, че по отношение на ответника е налице хипотезата на чл.496 ал.2 от ГПК и след влизане в сила на постановлението за възлагане на 10.12.2020г., ответника като купувач на публична продажба е придобил всички права, които ищцата е имала върху имота.

Досежно твърдението на ищцата, че публичната продажба е недействителна поради невнасяне на цената, съдът намира същото за неоснователно. Начините и сроковете на плащане са посочени от ЧСИ в самото постановление за възлагане. С отговора на исковата молба ответникът представя доказателства: преводно нареждане от 05.10.2020г. за сумата 36936,00лв. по сметка на ЧСИ Добромир Даскалов по процесното изпълнително дело и платежно нареждане от 08.10.2020г. за сумата 332524,00лв. по същата сметка, в което е посочено като основание за плащането: “довнасяне цена публична продажба”. С оглед на тези представени платежни документи съдът приема, че цената е внесена и продажбата се явява действителна. С постъпването на сумата по специалната сметка на ЧСИ се счита, че цената е внесена от купувача. Разпределянето на сумата и плащането

в полза на взыскателя са последващи действия ,които нямат отношение към задължението на купувача да внесе предложената от него цена на имота.

С оглед на горните правни доводи и съображения съдът счита,че предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен-към настоящия момент ищцата не е собственик на процесния имот ,като правото на собственост върху него е придобит от ответника като обявен за купувач на проведената по изпълнително дело №20188870400683 по описа на ЧСИ Добромир Даскалов публична продан ,приключила с постановление за възлагане от 08.10.2020г.влязло в сила на 10.12.2020г.преди постановяване на спиране на изпълнението с определение на ПАС от 17.11.2020г.по в.ч.гр.д. №593/2020г.,влязло в законна сила на 02.04.2021г.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 от ГПК ,ищцата следва да бъде осъдена да заплати деловодни разноски в полза на ответната страна 4356,00лв.-изплатено адвокатско възнаграждение съгласно списък по чл.80 от ГПК .

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН иска с правно основание чл.124 от ГПК във връзка с чл.496 ал.2 и ал.3 изр.1 предл. 2 от ГПК,предявен от Т-М.И.К.,ЕГН-*****,с постоянен адрес: гр. В., *** против „КОС ХОЛ-1“ ЕООД, ЕИК 202325247,със седалище и адрес на управление: гр.Костандово, „Индустриална зона“ №1, представлявано от управителя Г. К. Х.,за приемане за установено против ответника,че ищцата е собственик на следния недвижим имот:

Поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта и кадастралните регистри,одобрени със Заповед РА-18-1214 от 06.06.2018г на Изпълнителния директор на АГКК с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри от 13.10.2021г с площ 1416.000 кв. м., с адрес: гр.В. ул.***,с трайно предназначение на територията- урбанизирана с начин на трайно ползване – ниско застрояване до 10м. , номер по предходен; 8179, квартал: 440, парцел: V, при граници и съседи: ***,***,***,***,***,***,ведно с построената върху него сграда с идентификатор ***.1 , със застроена площ

от 256 квадратни метра, брой етажи - 3, брой самостоятелни обекти - няма данни, с предназначение - Жилищна сграда – еднофамилна .

ОСЪЖДА Т-М.И.К.,ЕГН-*****,с постоянен адрес: гр. В., *** да заплати на „КОС ХОЛ-1“ ЕООД, ЕИК 202325247 деловодни разноси в размер на 4356,00лв.-изплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____